

[Christophersen.]

nerne. De skal sættes ned om 2 uger med et beløb, som i 1975-76 er på ca. 7 mia kr.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg forstod på fremskridtspartiets ordfører, hr. Ove Jensen, at han ikke bestred, at de provenumæssige konsekvenser af at gennemføre dette lovforslag med 19.000 kr. skattefri bundgrænse er 12 mia kr. Så kan der være nogle afledede virkninger af, at der gives skattelettelser. Disse opvejes jo i vid udstrækning af, at der skæres ned på befolkningens indtægter ad andre veje. Hr. Christophersen var inde på en række af dem. Jeg skal ikke gå ind i denne diskussion, som jeg mener hører finanslovsiden til, men vil gerne understrege, at der er jo en række andre afledede virkninger, herunder det, som vedrører betalingsbalanceunderskuddet, så jeg tror, det er en for forenklet fremstilling at tro, at man umiddelbart kan tage den indtægtsforøgelse, som kommer i kraft af skattelettelsen, og så regne med, at den kan bruges til køb, hvilket giver øgede afgifter til det offentlige, for forudsætningen er jo, at man skal skære ned på en lang række af de serviceydelser, det offentlige hidtil har givet befolkningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger [af Glistrup m. fl.].

(Lovforslag nr. 71. Fremsat 21/2 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Under folketingets behandling i november og december måned 1974 af et lovforslag svarende til det foreliggende blev det af ordføreren for socialdemokratiet anført, at vi kunne støtte forslaget. Det blev fremhævet, at afgiften havde skadet beskæftigelsen på adskillige arbejdspladser.

Vi er opmærksomme på, at afmatningen i salget på det danske marked ikke alene er forårsaget af afgiften, men af hele konjunkturforløbet. Selv om vi erkender dette og også har noteret en gunstig udvikling af eksporten op gennem 1974, så er det fortsat regeringens opfattelse, at afgiften skaber så store vanskeligheder for opretholdelsen af denne industri, at vi af hensyn til virksomhedernes overlevelsesmuligheder og dermed af hensyn til beskæftigelsen og af hensyn til at opretholde eksporten må afvikle afgiften, og derfor kan vi støtte lovforslagets gennemførelse.

Ove Hansen (S):

Jeg skal gøre det ganske kort. Hvis vi vedtager dette lovforslag, som nu er fremsat, betyder det et provenutab for staten, og det kan jo gøre ondt for tiden, det skal erkendes. Men mit parti vil gerne støtte lovforslaget alligevel, og jeg er helt enig med skatteministeren i, at det er en nødvendighed af beskæftigelsesmæssige grunde først og fremmest.

Det er, som ministeren sagde, et område, hvor industrien er hårdt ramt. Dertil kommer, at nedgangen i boligbyggeriet også har

[Ove Hansen.]

skabt store vanskeligheder for denne industri.

Mit parti vil derfor gerne medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Christophersen (V):

Jeg skal kun ganske kort sige, at vi mener, den afgift, der blev indført i maj 1974, var værdifuld i valutamæssig henseende. Da vi første gang havde fremskridtspartiets forslag vedrørende ophævelse af afgiften til behandling, blev der jo fremlagt i skatte- og afgiftsudvalget en række tal, som dokumenterede, at der havde været en fornuftig valutamæssig virkning. Dels var importen blevet begrænset, dels var interessen for eksport af hårde hvidevarer fra Danmark blevet øget. Derfor var der altså en valutamæssig fordel, vel på et par hundrede millioner kroner ved afgiftens bevarelse.

Dertil kommer, at afgiftens eksistens er en del af finansieringsgrundlaget for den skatteudskrivning, som vi har i år, og dermed også for den skattelettelse, det var muligt at give fra 1. januar.

Nu tegner det sig jo sådan, at både fremskridtspartiet og regeringspartiet stadig har den opfattelse, at afgiften skal væk. Jeg kan altså forstå, at den finansplan, finansministeren kom med i går, pludselig ikke længere er aktuel; dér opererer man jo ikke med det provenutab, sådan har jeg i hvert fald ikke forstået det. Da finansministeren i går blev spurgt i finansudvalget, om han ville opgive afgiften, da var han ikke i stand til at svare på det, men jeg kan forstå, at ministeren for skatter og afgifter i dag er i stand til at give et mere klart svar. Jeg forudsætter, at vi så under udvalgsarbejdet nøje får belyst, hvordan gennemførelsen af forslaget vil svække statsfinanserne.

Døhrmann (FP):

Når man her i folketinget indgår en aftale med andre partier, så burde disse aftaler også overholdes. Desværre har vi her i fremskridtspartiet i hvert fald ét klart eksempel på, at dette ikke er tilfældet. Vi indgik ved storebededagsforliget den klare aftale, at såfremt fremskridtspartiet stemte for bl. a. afgifterne på de hårde hvidevarer, så ville vore forligspartier til gengæld medvirke til, at der blev gennemført skattelettelser i 1975

på omkring 10 mia kr. Alle ved, hvordan det gik. Vi opfyldte vores forpligtelser, vi stemte for afgifterne, selv om vi allerede da, som vi havde gjort hele tiden, mente, at offentlige besparelser var så langt at foretrække. Det var den måde, afgifterne kom til verden på.

Men hvordan gik det så med skattelettelserne? Jo, der skete det mildest talt uanstændige, at de andre forligspartier den 20. september 1974 stemte imod skattelettelser på 10 mia kr. På den baggrund, men også fordi situationen har forandret sig, således at vi stemte for de afgifter under falske forudsætninger, fremsætter vi med god samvittighed dette forslag.

Men det er ikke den eneste grund. Når vi ser, hvilke virkninger denne afgift har haft, så er der flere grunde, der er mange grunde til, at vi gerne vil have forslaget gennemført.

For det første bevirker det bl. a., at vi kan få ca. 1.000 flere mennesker beskæftiget. Det betyder bedre eksportmuligheder, forbedring af vor betalingsbalance samt en mindre administration. Kort sagt: det vil være både klogt og hensigtsmæssigt at gennemføre forslaget på nuværende tidspunkt.

Af hensyn til erhvervet og hele branchen og under henvisning til, at vi før har behandlet dette forslag grundigt i udvalget, vil jeg foreslå, at det overgår til anden behandling uden udvalgsbehandling.

Må jeg til slut takke de partier, som vil støtte os. Det lader til, at der allerede nu er et flertal. Jeg vil i særdeleshed takke socialdemokratiet, og jeg kan i hvert fald love, at det provenutab, som måske kommer, det er vi til enhver tid rede til at hjælpe med at finde dækning for.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Vil hr. Døhrmann være venlig at komme op på denne talerstol og dokumentere, at mit parti den 20. september stemte mod skattelettelsesforslag på 10 mia kr.

(Kort bemærkning).

Døhrmann (FP):

Fremskridtspartiet stillede et ændringsforslag om 10 mia kr. i skattelettelser; venstre stemte imod.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I Folketingstidende 1973-74, 2. samling, findes det sp. 8488.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Gudme, desværre ikke kan være til stede i salen nu, skal jeg på hans vegne redegøre for vort partis stilling til dette lovforslag. Nu skal jeg ikke blande mig i, hvem der stemte for eller imod 10 mia kr. eller 7 mia kr. i skattelettelser. Jeg kan kun konstatere, at det, som vi gennemførte i september mod hr. Glistrups stemme, var den største skattelettelse, der nogen sinde er gennemført; det kan vist ikke bestrides. Hr. Glistrup gjorde, hvad han kunne for at forhindre det.

Jeg må lige rette hr. Dohrmann. Han konstaterede lige før, at der allerede nu var flertal for fremskridtspartiets forslag. Det kan i hvert fald ikke være på grundlag af de ordførertaler, der allerede er holdt, for så kan hr. Dohrmann ikke engang lægge sammen mere.

Socialdemokratiet har på en for mig fuldstændig ubegribelig måde givet tilslutning, men det har partiet altså. Det er 54. Fremskridtspartiet selv er 24. Det giver i alt 78. Der skal som bekendt mindst 89 til i denne sal, men det kan naturligvis komme.

Den afgift, det drejer sig om, var et led i det forlig, som hr. Glistrup sluttede med andre. Vi var ikke deltagere i forliget, men vi stemte for denne afgift, og vi mener i hvert fald ikke, at man i dag så kort tid efter kan afskaffe afgiften igen.

Der har været talt meget om hensynet til erhvervene. Jeg kan forsikre for, at der er én ting, som erhvervene ikke kan tåle. Det er at leve i stadig usikkerhed om, hvorvidt en afgift bliver bestående eller ej. Fremskridtspartiet har skadet hvidevarebranchen ved sin optræden, ved først at stemme for det, derefter lade skinne igennem, at man nok skulle sørge for, at det blev afskaffet, ikke kunne holde dette over for erhvervet og nu fremsætte forslaget igen. Socialdemokratiets stilling har været klar hele tiden. Fremskridtspartiet har svømmet rundt i det og har skadet erhvervet.

Nu vil jeg gerne sige: hvis nogen skulle have det ønske at benytte udvalget til at

trække en afgørelse i langdrag, så kan man ikke regne med det radikale venstres støtte til en sådan langtrækning i udvalget. Jeg synes, det skal i udvalget, men vi skal have en hurtig afgørelse af dette forslag. Erhvervet kan simpelt hen ikke tåle den slags krumspring, som hr. Glistrup har udsat det for.

Stetter (KF):

Regeringen og socialdemokratiet har jo nu tilsluttet sig lovforslaget, og den videre debat vil, såfremt den følger holdningen fra december måned, fortælle os, at der er flertal for at ophæve denne lov. Jeg mener, at resultatet er udtryk for den politiske forvirring, som livet her i huset er præget af, og ved at høre hr. Dohrmanns fremstilling får man denne antagelse bekræftet. Et flertal med fremskridtspartiets stemmer gennemførte forslaget i maj 1974, og et andet flertal, ligeledes med fremskridtspartiets stemmer, agter nu tilsyneladende at ophæve loven, endnu inden den har virket 1 år. Vi må alle ønske, at vi i fremtiden kan fremvise en noget større politisk stabilitet. Den berørte branche og publikum må få den opfattelse, at flertallet ved at ophæve denne afgift handler politisk kaotisk.

Såvel ministeren som hr. Ove Hansen overdriver efter min vurdering ganske følgerne af dette lovforslag med hensyn til indvirkningen på branchen og beskæftigelsen. Der må være en vis orden i tingene, og det må være regering og folketing, der søger at bibringe denne orden i samfundet.

Vi kan ikke anbefale, at dette lovforslag gennemføres.

Ømann (SF):

Jeg vil gerne bede SF og mig selv frikendt for den afmaling af kaos, som hr. Stetter har foretaget nu. Vi har stedse stemt imod pålægningen af denne afgift. Vi gjorde det af beskæftigelsesmæssige grunde. Vi gjorde det, fordi vi ikke syntes, der var brug for yderligere tvungne afgifter, dengang det blev indført ved dette giftforlig. Senere er argumentationen skærpet i denne retning. Beskæftigelsessituationen er blevet ganske alvorlig netop for de industrier, som dette forslag berører. Endvidere er der ikke det samme hensyn at tage til betalingsbalancen, idet man kunne frygte ved at ophæve denne

[Ømann.]

afgift i denne situation, at der ville komme en yderligere import af disse varegrupper.

Jeg kunne tænke mig, at der i og for sig var brug for en anden art afgift på dette område, nemlig en afgift på manglende kvalitet. Det drejer sig desværre for mange af disse varer om, at kort tid efter, at de er anskaffet, så brækker de ned, uden at der har været tale om nogen rimelig opslidnings- og nedskrivningsperiode. Dertil kommer, at de stakkels købere meget ofte vil opdage, at det pågældende firma, der har påduttet dem varen efter stor reklameindsats, er gået fallit, så at der ingen service er at hente. Det kunne måske være en idé til finansiering af det provenutab, som regeringen nu vil lide ved at ophæve denne afgift, at man tænkte på noget i den retning.

I øvrigt må jeg sige, at regeringens tiltræden og socialdemokratiets tiltræden af ophævelsen af denne afgift jo ikke er ledsaget af nogen forklaring på, hvordan man så vil få dækning for provenutabet. Hvis der er denne vægtstang i hele affæren, så vil vi da gerne se, hvad det er, der hænger i den anden ende af vægtstangen. Det forbehold vil jeg gerne tage.

I øvrigt vil jeg principielt støtte lovforslaget, og heri er der intet kaotisk.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er jo ligesom første gang, vi havde dette forslag til behandling, at fremskridtspartiets ordfører fremfører det, som om det skulle være en straffeekspedition mod de partier, som var så formastelige kun at ville spare 7 mia kr. i stedet for 10 mia kr. Jeg synes, det i alt fald havde været mere imødekommende fra fremskridtspartiet, om de havde været villige til at medvirke et stykke ad vejen i stedet for at være afvisende, fordi man ikke kan få det hele, som man forlanger. Det er dog en almindelig forhandlingsprocedure at mødes et stykke hen ad vejen.

Så undrer det mig, at socialdemokratiet hopper på den vogn, når man klart kan se, at afgiften virker efter sin hensigt, netop således at vi har forøget eksporten, så vidt jeg husker med 54 pct., og vi har afdæmpet importen med op imod 30 pct. Det er altså en lov, der netop opnåede det, som var meningen med den. Afgiften i sig selv er ikke

skyld i den krise, som erhvervet herhjemme er kommet ud i. Krisen skyldes udelukkende, at dette lovforslag har ligget her i 5 måneder. Det er da klart, at når folk har en begrundet forventning om, at afgiften bliver ophævet, så venter de med at købe. Det er det, der har givet krisen, det er ikke selve afgiften.

Så kunne jeg have lyst til at spørge: når nu socialdemokratiet sammen med fremskridtspartiet ønsker at ophæve afgiften, hvorledes ønsker ministeren da at dække det provenutab, som her fremkommer? Hvor stort har vi næppe helt fået klarlagt, men det rækker vel godt og vel på den anden side af de 200 mill. kr. Derfor vil jeg gerne have et kontant svar fra skatteministeren: hvorledes skal dette provenutab dækkes?

I øvrigt kan vi selvfølgelig ikke støtte dette lovforslag.

Knud Jespersen (DKP):

Det lovforslag, vi behandler, er jo sådan set fremkaldt af det, jeg med rette dengang betegnede som det sorte forlig. Jeg synes ikke, det er udtryk for kaos, at hr. Glistrup når næsten til samme erkendelse som vi andre med en forsinkelse på et sted mellem 5 og 10 måneder. Det kræver nemlig en vis begavelse også at kunne se, når man har lavet noget forkert.

Det er meget praktisk, at hr. Glistrup hermed har indset dette. Det er praktisk af hensyn til principperne i fremtiden, at man faktisk bør holde sig fra forbrugsafgifter i det omfang, hvor det er skadeligt for beskæftigelsen — det har dette været — og man bør i stedet interessere sig for at beskatte de penge, menneskene tjener, efter evne og ikke efter den måde, hvorpå de anvender dem.

Jeg kan altså med andre ord sige, at det lovforslag, der ligger, og hvor skatte- og afgiftsministeren har givet tilsagn om, at man er villig til at afskaffe denne afgift på de hårde hvidevarer, ikke er at gøre en begået synd god igen på en sådan måde, at man nu har gjort alting godt, men det er en sen erkendelse af, at der er visse tidspunkter, hvor man burde lytte til de folk, der kommer fra arbejderpartierne, og ikke bare bråle løs med en påstand om, at man er et arbejder-

[Knud Jespersen.]

parti. Det er man jo slet ikke, heller ikke ved afskaffelsen af dette.

Men vi kan altså støtte lovforslaget.

Abel (CD):

Centrum-demokraterne medvirkede uden glæde til at gennemføre den pågældende foranstaltning på det tidspunkt, hvor det skete. Vi anviste andre veje, men vi var nødt til at gå med ind i den aftale, som blev gennemført på det pågældende tidspunkt.

Hvis regeringen kan anvise provenudækning på anden måde — jeg ved ikke, om man dér tænker på andre afgifter, eller hvordan man har tænkt sig at gøre det — så vil vi naturligvis afvente at beslutte en stillingtagen, til vi kender disse ting, men indtil da kan vi ikke gå ind for, at man fjerner denne afgift, førend vi ved, hvordan man vil dække det.

Steen Folke (VS):

VS er positivt indstillet over for en ophævelse af den afgift på de hårde hvidevarer, som blev gennemført ved det reaktionære forlig sidste år. Vi er det først og fremmest, fordi den slags afgifter rammer lønarbejderne i form af forhøjede priser på nødvendige forbrugsvarer, og fordi det selvsagt i den nuværende økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation har medvirket til at give en større arbejdsløshed, end der ellers ville være blevet tale om.

Så må vi jo nok affinde os med, at en ophævelse af afgiften naturligvis også er en slags direkte tilskud til kapitalen inden for den hårde hvidevarerbranche. Vi mener, at de andre hensyn vejer tungere end dette.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Glistrup*) (FP):

Med tydelig adresse til fremskridtspartiet bebrejdede hr. Stetter og hr. Christophersen os, at vi ikke har en vis orden i tingene, og at vi ikke fremmer den politiske stabilitet. Både hr. Christophersen og hr. Stetter skulle bedre end nogen anden — hvis de da ikke skulle have glemte, hvad der passerede i ugen fra den 8. til den 15. maj 1974, og det tror jeg ikke at nogen af de herrer har gjort — vide, at fremskridtspartiets grundholdning til den hårde hvidevareafgift var gan-

ske klar. Vi var imod den hårde hvidevareafgift.

Man vil også ganske klart kunne erindre, at den eneste årsag til, at vi ved tredjebehandlingen den 15. maj desuagtet stemte for det, var, at vi opnåede en række tilsagn, hvoraf kronjuvelen så ganske klart var disse 10 mia kr.s skattelettelse for 1975. Hvis man ikke kan huske det, kan man simpelt hen slå det efter i den ordførertale, der blev holdt for fremskridtspartiet den 15. maj om aftenen ved tredje behandling. Deraf fremgik det ganske klart, at vor eneste årsag til at stemme for denne afgift, som vi hele tiden har ment, og også den 15. maj mente, var en skade for landet, var, at det bare var noget, som vi kunne ofre, når vi fik den større fordel, nemlig 10 mia kr.s skattelettelse. Og så kom altså udviklingen i september, hvor vi kunne have fået gennemført denne 10 mia kr.s skattelettelse, hvis ikke man havde valgt fra forligspartners side at stemme imod det.

Derfor synes jeg nok, det er fejl adresse, når hr. Christophersen og hr. Stetter med adresse til fremskridtspartiet siger, at det er os, der ikke har haft en vis orden i tingene, os, der ikke har vist politisk stabilitet. Det har vi i allerhøjeste grad gjort ved at følge den samme linje, fra dette forslag første gang blev fremsat den 8. maj og til den dag i dag.

Så har hr. Bernhard Baunsgaard — når vi går over til det reelle — så evig ret i, at den udvikling, der derefter er kommet, har været særdeles uheldig og ulykkelig for den del af befolkningen, der er i den branche, vi her beskæftiger os med. Der skete jo det, at da vi efter den 20. septembers løftebrud fra de andres side fremsatte forslaget om ophævelse af afgiften på de hårde hvidevarer, så formåede det daværende flertal i skatte- og afgiftsudvalget at trække sagen så urimeligt ud, at vi først fik forslaget sat på, efter at Børnenes Julekalender var blevet reddet den 5. december, med den følge, at statsministeren havde udskrevet valg. Så ville socialdemokratiet ikke gå med til at gennemføre tredjebehandlingen, til trods for at vi havde mandater til det uanset valgudskrivelse. Så kom disse regeringskriser og andet, der har lammet landet.

Det fører altså til, at vi først i dag midt i

[Glistrup.]

marts måned har konstateret, at der i hvert tilfælde er et flertal på 99 stemmer for dette forslag. Så synes jeg, det ville være lykkeligt for branchen, om vi kunne opnå at få forslaget gennemført før påske. Udvalgsarbejde har jo været foretaget. Der er foretaget et grundigt udvalgsarbejde. Jeg henstiller derfor til de andre partier, specielt til hr. Bernhard Baunsgaard, at man går ind for, at vi simpelt hen får denne sag gennemført ved anden og tredje behandling uden mellemliggende udvalgsbehandling, så vi kan få sagen i orden før påske, hvorved branchen ikke igen risikerer at komme ud på de vilde vover. Sagen har jo været udvalgsbehandlet meget grundigt.

Jeg henstiller, at forslaget går til anden behandling uden mellemliggende udvalgsbehandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg har to bemærkninger. Den første er til hr. Christophersen. Jeg må sige, at de bemærkninger, der faldt omkring finansministerens udtalelser i samråd, overrasker mig; jeg har fået refereret, at finansministeren over for finansudvalget har oplyst, at denne afgift skulle bortfalde.

Med hensyn til oplysninger om de provenumæssige konsekvenser, kan jeg sige, at for finansåret 1974-75 var denne afgift jo beregnet til at ville indbringe 125 mill. kr. Det skønnes nu, at den faktisk vil indbringe ca. 100 mill. kr. Den var oprindeligt medtaget på finansloven for 1975-76 med 190 mill. kr. Men det er klart, at bliver der udvalgsarbejde, og ønskes der yderligere og mere detaljerede oplysninger, så vil jeg være parat til at medvirke.

Christophersen (V):

Først vil jeg sige til ministeren for skatter og afgifter, at den finansplan, finansudvalget har fået forelagt, indeholder jo ikke nogen oplysninger om, at den afgift skal bortfalde. Jeg har ikke forstået på regeringen før nu, at man vil acceptere, at afgiften fjernes; men vel, det er selvfølgelig nu regeringens problem sammen med forslagsstillerne at finde frem til en dækning for det tab, som derved fremkommer, hvis man mener, at en sådan dækning er nødvendig. Jeg konstate-

rer altså bare, at konsekvenserne er, at nu får finansplanen et noget ændret udseende, og det underskud, man opererer med, det bliver større, men de problemer og det ansvar, som man i den anledning pådrager sig, er det selvfølgelig ikke min opgave at formidske.

Jeg vil til hr. Dohrmann og hr. Glistrup sige, at vi kan naturligvis godt endnu en gang genoplive hele diskussionen om begivenhedsforløbet fra storebededagsforliget og så frem til den 20. september. Jeg ved ikke, hvor megen interesse vi har i det, men sådan som jeg erindrer hovedpunkterne, så var udgangspunktet jo, at en række partier var enige om, at man efter gennemførelsen af afgifterne skulle arbejde for en nedsættelse af indkomstskatterne med 10 mia. kr. Men det, som var det karakteristiske ved den enighed, var, at det var en enighed inden for et mindretal i folketinget, og derfor havde disse partier jo ikke i sig selv nogen mulighed for at sikre en skattelettelse på 10 mia. kr. Det forudsatte, hvis det skulle kunne lade sig gøre, at partier uden for den kreds, som havde aftalt denne målsætning, tilsluttede sig den, og naturligvis, at man mellem de partier, som skulle gennemføre lettelsen, var enige om, hvordan denne lettelse skulle finansieres.

Fremskridtspartiet kunne i maj måned 1974 ikke have nogen som helst tvivl om, hvordan den daværende regering forestillede sig at lettelsen skulle finansieres, for den daværende regering havde jo i forbindelse med fremsættelsen af skattereformforslaget også klart markeret, at den mente, at en del af indkomstskattelettelsen skulle finansieres ved hjælp af besparelser, og at man derudover måtte forhøje de indirekte afgifter, i dette tilfælde ved en forhøjelse af merværdiafgiften. Det var venstres klare standpunkt, det kunne fremskridtspartiet overhovedet ikke nære nogen som helst tvivl om. Vi fik så det forløb, som førte til, at fremskridtspartiet den 20. september hævdede, at regeringspartiet og forligspartierne fra maj måned sveg et løfte. Det var der ikke tale om; vi måtte blot sammen med fremskridtspartiet konstatere, at der altså ikke var parlamentarisk mulighed for at opfylde målsætningen.

Jeg ser, at jeg har overskredet min taletid, men jeg må måske vende tilbage senere,

[Christophersen.]

for jeg havde en bemærkning til hr. Dohrmann.

Dohrmann (FP):

Jeg er glad for, at den tak, som jeg måske nok på et lidt for tidligt tidspunkt fremsatte, nu viser sig at være fuldt berettiget.

Jeg skal ikke knytte mange flere bemærkninger til den velvillige modtagelse, vi her har fået af vores forslag, men jeg vil da gerne sige til hr. Arne Bjerregaard fra kristeligt folkeparti, som nu påstår, at dette er en straffeekspedition: tværtimod, hr. Arne Bjerregaard, det er en redningsekspedition. Jeg står her med to udtalelser, henholdsvis fra Brdr. Gram i Vojens og fra Hvidevarebranchens Fællesråd, som bekræfter, at såfremt afgiften på de hårde hvidevarer bliver afskaffet, så betyder det mindst beskæftigelse for 1.000 personer mere.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har såmænd ikke meget at tilføje, men tager bare ordet i anledning af ministerens indlæg heroppe. Ministeren beregner altså afgiften til ca. 200 mill. kr. i tabt indtægt for staten for næste finansår, hvis den bliver ophævet. Jeg skal kun konstatere, at vi i dag står med et statsbudget, der, sådan som det foreløbig ser ud fra regeringens side, opererer med et underskud for det kommende finansår på 8,6 mia kr. I denne situation er regeringen parat til at slippe afgifter på henved 200 mill. kr.

Jeg må sige, at jeg kun kan konstatere, at denne regering øjensynlig ønsker at gøre tingene sværere for sig selv. Man må jo være klar over, at et underskud på 8,6 mia kr. er for stort.

Stetter (KF):

Det er en kendsgerning, at der her i salen er konstateret et flertal for gennemførelse af det forslag, som er fremsat af fremskridtspartiet, og vi må jo også gå ud fra, at det er en kendsgerning, at der findes et flertal i udvalget.

Nu mener jeg, at vi af hensyn til branchen bliver nødsaget til at få denne sag afgjort omgående, og derfor mener jeg, at det må være rigtigst at imødekomme forslagsstillernes ønske om, at dette forslag går

direkte til anden og tredje behandling uden udvalgsbehandling.

Det er ikke rimeligt, at branchens udøvere, hvad enten de er importører eller fabrikanter eller detailhandlere, eller at publikum fortsat skal leve i usikkerhed med hensyn til, hvad dette folketing gør eller ikke gør. Nu er der konstateret et flertal for ophævelse af denne afgift, og det må vi andre acceptere. Af hensyn til branchen må vi opfylde ønsket om, at forslaget går direkte til anden og tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Ove Hansen (S):

Må jeg sige om dette lovforslag, som jeg gav udtryk for at vi var positive over for fra socialdemokratiets side, at det er et forslag af vidtrækkende betydning. Men selv om vi gerne vil medvirke til en hurtig løsning af problemet her, finder vi det alligevel rimeligst, at vi foretager en behandling af forslaget i udvalget, og derfor vil jeg foreslå, at det går til udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg sagde allerede under mit første indlæg det, som hr. Stetter nu gentog, at det ikke vil være rimeligt, at branchen skal leve i usikkerhed om forslagens skæbne, men jeg sagde også, at jeg gerne vil have det i udvalg. Jeg vil gerne have at vide nøjagtig, hvad det er, regeringen agter at give slip på af indtægter her, for jeg har på fornemmelsen, at der følger nogle svære forhandlinger om besparelser efter, og derfor vil jeg gerne have sikkerhed for, hvad det er, regeringen er parat til at slippe.

Men jeg kan på den anden side understrege over for socialdemokratiet, at man ikke skal forsøge på fra dette partis side at sylte forslaget i udvalget. Det er en urimelig fremgangsmåde, som af den forrige regering i visse tilfælde blev brugt, og som man ikke skal regne med at vi under nogen omstændigheder vil støtte, det bør der ikke være tvivl om. Det skal i udvalg, men det skal behandles hurtigt.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må sige til hr. Dohrmann, som ikke

[Arne Bjerregaard.]

mente, det var en straffeekspedition, som fremskridtspartiet var kørt frem med mod forligspartierne, at så synes jeg ikke, at hr. Dohrmanns skulle have bemærket i sit indlæg, at det var en straf, fordi vi andre havde sveget forliget om en skattelettelse på 10 mia kr. Nu er det sagt flere gange heroppefra, og man måtte vel også fra fremskridtspartiets side kunne tælle, at der dengang ikke var parlamentarisk mulighed for at få denne skattelettelse på 10 mia kr.

Med hensyn til udvalgsbehandling skuffer det mig meget, at man fra socialdemokratisk side siger, at det er så vidtrækkende et spørgsmål, at det må behandles grundigt i udvalg. Dermed kan jeg næsten regne ud, at vi nu igen skal køre i et par måneder med dette her til skade for denne branche. Jeg vil som andre mene, at hvis det da ikke er, fordi socialdemokraterne ønsker at ændre indstilling til forslaget, at dette må gå direkte til anden behandling.

Og så endelig et spørgsmål til ministeren, som jeg ikke fik svar på: hvad med de provenumæssige konsekvenser? Vil man erstatte disse på anden måde, eller skal det bare bevirke et større underskud i vor kasse?

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne til hr. Bernhard Baunsgaard og til hr. Stetter og i øvrigt også til hr. Arne Bjerregaard sige, at regeringen anser denne sag for at være en sag, der skal afklares meget hurtigt. Vi er enige i den betragtning, som lå bag det ønske, som hr. Stetter rejste, nemlig at få en afklaring for branchen. Det har branchen krav på, og derfor kan jeg på regeringens vegne give tilsagn om at medvirke til, at dette udvalgsarbejde kan blive gennemført meget, meget hurtigt.

Jeg skal ikke gøre andre bemærkninger om dette om provenutabet, end at det er klart, at dette spørgsmål indgår i den samlede drøftelse af den finansplan, som skal vedtages i dette folketing i næste uge.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Også jeg kan fuldt ud slutte op om hr. Stetters vægtige bemærkninger om, at som denne sag er forløbet, så må det nu være

tiden at se at få den afgjort hurtigt, og det vil altså sige uden udvalgsbehandling.

Udvalget har behandlet dette forslag meget indgående. Nu vil jeg meget nødig som én, der trods alt har været her så meget færre måneder end hr. Ove Hansen har, være ægget, der lærer hønen at lægge æg, men altså i den periode, der gik her i efteråret, da skete der rent faktisk det, at også socialdemokratiet deltog i en meget indgående udvalgsbehandling. Nu ligger det så ulykkeligt med tidsterminerne, at jeg forstår på formanden for skatte- og afgiftsudvalget, at han ikke mener at kunne sætte denne sag på dagsordenen før på onsdag, dvs. at den kommer til første behandling i skatte- og afgiftsudvalget på onsdag. Men vi ved jo alle sammen, hvordan det ligger med finanslovbehandlingen, som formentlig bevirker, at der ikke bliver holdt flere møder før påske i udvalget, og så er vi et stykke inde i april måned.

Med de urolige omstændigheder, der dog af og til indtræffer i dette hus, vil det være særdeles ulykkeligt, om vi overhovedet skal løbe nogen risiko for, at branchen nu igen kan komme i denne situation, at man mister denne mulighed, og så skal leve i usikkerhed, hvad enten der bliver valg eller regeringskrise, eller hvad man nu kan forestille sig, der kan indtræde.

Derfor vil jeg meget henstille, enten at formanden for skatte- og afgiftsudvalget erklærer sig rede til efter nærmere overvejelse at sætte sagen på dagsordenen i morgen, og at vi så henviser forslaget til udvalget, eller at et flertal i denne sal tilkendegiver, at man er indstillet på at behandle forslaget i skatte- og afgiftsudvalget i morgen. Så har vi selvfølgelig ikke noget imod, at forslaget kommer til udvalgsbehandling, for det forudsætter, at vi også skal afgive betænkning i morgen, som oplysningerne om stillingen i denne sal er. Det andet kan vi simpelt hen ikke være bekendt over for branchen. Det bliver jo ikke nogen lang udvalgsbehandling, den varer formentlig 5 eller 10 minutter, for forslaget har jo været behandlet tidligere.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det er såmænd bare, for at hr. Arne Bjer-

[Dohrmann.]

regaard ikke skal gå og tro noget grimt om os. Jeg sagde: bl. a. fordi forholdene omkring beskæftigelsen har forandret sig, fremsætter vi med god grund herværende forslag om at ophæve nogle af de byrder, som blev vedtaget under forkerte forudsætninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Men da flere har foreslået, at lovforslaget går direkte til anden behandling, må der foretages afstemning, som jeg skal udsætte til folketingets næste møde.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra medlem af folketinget *Hans Bjerregaard*, der har haft orlov på grund af sygdom, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 14. marts atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Parnings*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Fra medlem af folketinget *K. B. Andersen*, der har haft orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentlig hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 14. marts atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Chr. Thomsens*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Medlemmer af folketinget *Lars Emil Johansen*, *Poul Dam* og *Morten Lange* har meddelt mig, at de ønsker til ministeren for Grønland at stille følgende:

Forespørgsel.

„Vil ministeren udskyde afgørelse i spørgsmål om meddelelse af koncessioner i Grønland, indtil en grønlandsk hjemmestyreordning er gennemført?“

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Lægemiddeludvalget (13/3 75):

Udtræder: *Wilhelm*

Nyt medlem: *Boertmann*.

Udenrigspolitisk nævn (13/3 75):

Udtræder: *Svend Andersen* (Rosk. a.)

Nyt medlem: *Jørgen Junior*

Udtræder: *Halvgaard*

Ny stedf.: *Hölge*

Udvalget om fysisk planlægning (13/3 75):

Udtræder: *Dohrmann*

Nyt medlem: *Arentoft*

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 14. marts, kl. 11 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål om fremme af forespørgsel til ministeren for Grønland af Lars Emil Johansen m. fl.*

2) *Afgørelse af formandens forslag om at hen- vise*

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger [af *Glistrup m. fl.*]

til skatte- og afgiftsudvalget. [Afstemning].

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om boligbyggeri.

4) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om leje. (Opsigelsesbeskyttelse, beboerdemokrati og bytteret m. v.).

5) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidigt regulering af boligforholdene.